

“L’acord CiU-PP no és estratègic, és una necessitat”

La cap de files del PP a Catalunya, Alícia Sánchez Camacho, admet que els pactes amb la federació nacionalista són només un “instrument” per a sortir de la crisi, un “acord de país, de col·laboració necessària”. Ara, es vanta de “determinar” les polítiques de la Generalitat i d’haver esdevingut una “interlocutora entre la societat catalana i el govern d’Espanya”.

CiU i PP, condemnats a l’entesa?

—El PP està obligat a ser responsable amb el país i els catalans. Tinc moltes diferències amb CiU, sobretot de model de Catalunya, però la meua obligació és intentar sortir de la crisi i ajudar el govern en les mesures polítiques i econòmiques necessàries per a fer-ho. L’acord no és

cap obligació, sinó una necessitat a la qual ens porta la societat catalana.

—Així, insistiu que l’acord CiU i PP és instrumental, no és cap acord estratègic?

—És un acord de col·laboració necessària. El plantejament del PP ha estat de seriositat i de rigor. Hem cregut que generar inestabilitat, incertesa i eleccions anticipades davant

l’actitud irresponsable d’unes altres formacions polítiques era el pitjor que podia passar al país. S’havien de prendre mesures econòmiques urgents com ara taponar l’increment del dèficit i evitar que Catalunya s’enfonsés en la ruïna econòmica on ens havia deixat el tripartit. I intentar, per una altra banda, mesures de reactivació econòmica i d’ajut als emprenedors.

La nostra obligació és de compromís i de responsabilitat com a oposició constructiva.

—I què els diríeu, a aquells que qualifiquen l'acord de "pacte de classe i ideològic"?

—Aquells partits que busquen qualificatius o que només critiquen l'acord haurien de ser més responsables i més seriosos. O els polítics prenen decisions de veritat, sobre les coses de menjar, o no fan la seva feina. És un acord necessari i per a sortir de la crisi, no és un acord ni ideològic ni estratègic. És un acord de país, un instrument per a sortir de la crisi.

—El 2008 asseguràveu que us agradava més pactar amb la CiU de Pujol que no amb l'actual d'Artur Mas. Ara teniu la mateixa perspectiva?

—Veig la perspectiva que la Convergència actual té un full de ruta independentista amb un model de transició nacional que preveu la separació de Catalunya de la resta d'Espanya. Davant d'això, el PP farà front a Convergència, evitant que apliqui aquest full de ruta. Nosaltres treballarem pel que crec que és el sentiment representatiu del poble de Catalunya: una relació millor amb la resta d'Espanya, un model de finançament nou i millor, però una pertinença a Espanya perquè som a Espanya. Ara bé, amb Artur Mas hem prioritzat el full de ruta econòmic de sortida de la crisi. Si Mas fa passar davant del full de ruta de sortida de la crisi el full de ruta nacional, no hi haurà cap mena d'acord responsable amb CiU, i el PPC aturarà la deriva independentista del senyor Mas.

—És més clara, aquesta CiU?

—La CiU de Pujol era d'ambivalència calculada. En canvi, amb el senyor Mas ja no hi ha ambigüitats, hi ha evidències: anar cap una transició nacional. Els votants de CiU, de centre-dreta, de classe mitjana que creuen que donen suport a una opció moderada i que defensa els interessos de Catalunya, han de saber que hi ha un altre partit que defensa el catalanisme constitucional, que és el PP.

—Després d'aquests acords de pressupostos del 2011 i del 2012 i de la Corporació Catalana, no us ha vingut mai al record l'expressió "no

podrem pactar amb el PP durant una generació"?

—Els errors s'han de superar. A Catalunya no es poden fer cordons sanitaris, ni pactes del Tinell ni anar a cal notari. Convé recordar i ser conscient que el PP és la tercera força a Catalunya, i encara més davant d'un PSC desorientat i sense projecte polític. Som l'oposició veritable i real a Catalunya.

—Us resulta més fàcil d'entendre-us amb Convergència que no amb Unió?

—Ha estat més fàcil de pactar sempre amb CDC que no pas amb Unió. A més, UDC ha estat incapaç de frenar la deriva independentista.

—Quines diferències trobeu entre l'acord del 1996 i l'acord pressupostari actual?

—Allò va ser un acord d'investidura... I jo no he donat suport a la investidura del senyor Mas.

—Però li heu salvat dos pressupostos regressius i de retallades.

—Sí, però també ha estat la primera vegada que el PP ha votat contra la investidura d'un govern de CiU. I, tenint present que fou el PSC que va permetre'n la investidura, els responsables hem estat nosaltres; la realitat té el seu pes. Qui ha garantit aquesta mitja legislatura ha estat el PP i no solament amb els pressupostos, sinó també amb la reforma de la CCMA o la modificació de 72 lleis a través de les *òmnibus*.

—Considereu que sou la legítima representant dels interessos de Catalunya a Madrid?

—El fet que tinguem una posició central, important i clau a la política catalana i que alhora governi el PP a Espanya és una situació única. En uns altres moments no hem pogut utilitzar el partit per a capitalitzar la defensa dels interessos de Catalunya i ara la força i el pes del PPC és molt important. Jo puc fer d'interlocutora entre la societat catalana i el govern d'Espanya.

—Us veieu defensant el pacte fiscal, doncs?

—Nosaltres defensarem un model de finançament nou i millor per a Catalunya. Però no és la prioritat, la prioritat ara és sortir de la crisi. Nosaltres no tanquem la porta a parlar-ne quan

s'hagi de revisar l'actual sistema, el 2013, però de primer cal fer els deures per a sortir de la crisi.

—No us veieu com una UPN amb CiU?

—No, el PPC té assumit un projecte de catalanisme constitucional i de centralitat dins d'una Espanya plural que defensa un bilingüisme integrador, davant unes altres opcions que són irrelevantes. El PPC ha de créixer en un espai de centre-dreta que ja ha trobat a Catalunya.

—El PPC és més liberal o més catalanista?

—Totes dues coses. Som humanistes cristians i catalanistes constitucionals en una Espanya del segle XXI.

—I no tindríeu més requesta si reduíssiu la bel·ligerància envers la immersió o les polèmiques com ara les subvencions d'Òmnium?

—Defensem el bilingüisme constitucional. Els compromisos amb els nostres electors no són bel·ligerància.

—Voleu dir que els vostres votants en fan bandera?

—Forma part del nostre cor programàtic, una Catalunya amb bilingüisme. Vull defensar el que crec. I, pel que fa la polèmica de les subvencions d'Òmnium, no anem contra la promoció de la llengua, ni contra Òmnium, sinó que en temps d'austeritat s'han de reduir totes les subvencions perquè els pocs diners que hi ha han de ser per prioritats. Ara bé, ha estat parlar d'Òmnium i tothom ha posat el crit al cel. I jo parlo de totes les entitats. I d'aquelles on no hi ha transparència, més.

—Us imagineu al seient del govern?

—Es pot ser influent i tenir capacitat de responsabilitat de moltes maneres. El Partit Popular té un paper molt important en la política catalana. Jo vull que el PPC continuï tenint la capacitat de determinar i de decidir les polítiques a Catalunya.

—No ho descarteu?

—M'interessa el compromís de servei públic i aconseguir coses, com ara situar el PP a la centralitat política catalana. Un fet que a molts els molesta, a uns altres els preocupa i molts ho critiquen.

Quico Sallés